

[Poul Hansen (Slagelse).]

brødet, men jeg forstår ikke desto mindre af forslaget bemærkninger, at man muligt kan nedsætte købs- og formalingsafgiften og derved undgå den forhøjelse, som stigningen i hvedeprisen ellers ville betinge.

Jeg skal iøvrigt ikke gøre bemærkninger til lovforslagets enkeltheder. Kun vil jeg gerne notere, at der også i dette lovforslag findes bestemmelser om, at et kvantum på 100 000 t indført foderkorn forbeholdes de mindre landbrugsejendomme. Da lovforslagets principper er tiltrådt af landbrugets forskellige organisationer, skal jeg ikke gøre flere bemærkninger, men kun anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Hans Pinstrup: Efter ni års indgribende og for landbruget tyngende kornaflevering betyder lovforslaget en reel afvikling. Lovforslaget omhandler opfodringsforbud og afleveringspligt for hvede. Alle andre kornsorter kan landbruget frit råde over til opfodring eller salg. Enhver landbruger, der afleverer hvede, får 4 kr. kontant pr. 100 kg og ret til hos samme handlende gratis at få udleveret samme kvantum majs eller byg, som han har afleveret af hvede. Dersom landbrugeren ikke ønsker at få ombytningskorn, kan han til den samme handlende sælge retten hertil og på denne måde opnå frihandelskornprisen. De afleveringspligtige landbrugere vil altså ved kontant afhændelse af hveden opnå frihandelskornprisen plus 4 kr. pr. 100 kg. Under hensyn til, at hveden dyrkningsmæssigt er en mere usikker og fordringstuld kornart end havre, byg og rug, er 4 kr. pr. 100 kg ikke noget stort beløb, idet det tilmed også skal dække udgifterne ved ombytning med foderkorn. Prisen kan i hvert fald ikke være mindre. Al omsætning af hvede til såsæd er fuldkommen fri.

Med det nye høstårs begyndelse vil vi vende tilbage til en fri kornnotering for rug, byg, havre og blandsæd, og den frie prisdannelse bliver således grundlaget for såvel salg som køb af korn, såvel til foderbrug som til brød, altså rug.

Forslaget betyder følgelig en meget stor afvikling af såvel kornordningen som administrationen. Som før i tiden får møllerne fri adgang til køb af rug, og unødvendige mellemlid og omkostninger undgås. Som forslaget er formet, svarer det til resultatet af de forhandlinger, landbrugsministeren har ført med landbrugets organisationer, og betyder forhåbentlig kornlovens endelige afvikling.

Dog ønsker jeg en udvalgsbehandling til

klarlægning af forskellige forhold. For landbruget er det af stor betydning at blive orienteret med hensyn til forventede importbevillinger af foderkorn og foderstoffer, så produktionen kan afpasses efter de kvanta, der importeres, og efter landets høst. Dernæst ønsker jeg visse oplysninger vedrørende kvotatildelingerne af importeret foderkorn og foderstoffer, idet der gennem de senere år er sket en meget stor forskydning i omsætningen for enkelte korn- og foderstoffirmaer, hvorved dygtige handlende, der udvider deres forretninger, tvinges til at dække ind hos deres konkurrenter.

Endelig må det være rimeligt at få en opgørelse over kornpuljernes størrelse og den sandsynlige efterbetaling for høståret 1948—49 i henhold til sidste års kornordning.

Men udover disse spørgsmål vil der også være anledning til en nærmere forklaring af forskellige administrationsområder løven vedrørende, og forøvrigt også vedrørende indeværende års kornlov. Fra mange egne af landet strømmer det ind med klager over det yderst slette korn, australsk havre, der udleveres som ombytningskorn for afleveret brødkorn, en kvalitet, som staten ikke kan være bekendt at byde landmændene, og som så sandt ikke taler til fordel for statshandel. Det vil desuden være meget vigtigt at sikre en praktisk ordning med hensyn til hvedens salg og ombytning, således at den landbruger, der afleverer sin hvede, ikke løber økonomisk risiko med hensyn til betalingen hos den købmand, der aftager hveden. Men forhåbentlig vil det lykkes at opnå en tilfredsstillende løsning og klaring på alle disse spørgsmål i et kommende udvalg.

Victor Larsen: Regeringen har ikke turdet gå det nye høstår i møde uden at fremsætte forslag om aflevering af hvede. Jeg tror også, man må sige, at der fra alle sider er vist forståelse for dette. Under de forhandlinger, der har været ført med Tolvmandsforeningerne, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger, har der været givet udtryk for, at de af landbrugsministeriet opstillede beregninger, gående ud på, at der ville blive et underskud på ca. 40 000—50 000 t hvede, vel stort set måtte være rigtige, selv om man syntes, de var forsigtige. Om man kunne have undgået indførsel af hvede ved også at tage rugen med endnu en gang i år, er et andet spørgsmål. Men for såvidt er dette løb jo kørt. Forholdet er, som jeg allerede har sagt, at man har givet tilslut-